

Å være «vert» eller «samtalepartner» på Uranienborg språkkafé

Generelt

Flyktingene som kommer på kafeen vil ha varierende norskspråklige ferdigheter. De fleste snakker ikke så veldig mye norsk, men forstår en god del. Andre snakker og forstår svært lite norsk. Det er derfor viktig at vi snakker sakte og tydelig, og «normalisert» (tilpasser dialekten). Det gir en god opplevelse av mestring å forstå det som blir sagt. Samtalene vil foregå rundt småbord. Plasseringen rundt bordene er ikke basert på siling etter norskspråklige ferdigheter.

Vertens rolle:

Hvert bord skal ha en «vert». Vertens rolle er å ønske de som sitter rundt bordet velkommen. Verten poengterer også at dette ikke er språkundervisning, men en samtalegruppe: Målet er å lære språk gjennom praksis.

Verten fortsetter med å presentere seg selv kort og la alle rundt bordet fortelle kort hva de heter. Deretter introduserer verten dagens tema, sier litt om hvordan samtalen omkring dette er tenkt og anslår hvor lenge samtalen skal vare, eventuelt foreslår hvem som snakker med hvem, dersom det ikke er gitt ut fra måten man på sitter rundt bordet.

Verten kan for eksempel foreslå å ta ei økt hvor man snakker sammen to og to og deretter ha en oppsummering i fellesskap (etter 10-12-15 minutter?). Fordelen er at de rundt bordet blir litt kjent med alle. Kanskje representerer det en nyttig erfaring for noen å snakke i påhør av flere. Verten har ansvar for å si fra når det er pause og tid for kaffe/servering, og for å minne om dato for og ønske velkommen til neste kafé.

Det er viktig at alle kommer til ordet og at verten styrer samtalen slik at ingen blir altfor dominerende (det må selvsagt være slingringsmann).

Første kafédag mandag 14.mars

Temaet denne dagen er å presentere seg selv; hvor vi kommer fra (i verden eller i Norge) og hvor vi bor. Poenget er *ikke* å formidle nøyaktig hjemmeadresse, men å samtale rundt temaet. Mange av flyktingene synes å være lite vant til å lese kart. Det kan derfor være en god ide å be dem vise på kartet hvor de bor, hvordan de gikk for å komme til språkkafeen (her kan vi f.eks bruke kartet på flyeren), lese gatenavnene sammen e.l. Deretter kan ord og uttrykk knyttet til beskrivelse av lokalisering brukes, for eksempel: hvor langt fra (Majorstua/slottet osv.), nedenfor, ovenfor/overfor, mellom, til venstre/ høyre for, parallellgata til osv. Man kan også snakke om andre sentrale steder (Frognerparken, Karl Johan osv.)

Ord som beskriver bruk av framkomst-/transportmiddel er en annen type ord som kan tas i bruk: dra/reise med trikk, ta buss, tog eller t-bane osv..

Atlas og kart ligger på bordet. Det kan være hyggelig å la deltakerne vise hvilket land og hvor i dette landet de kommer fra. Likens kan vi vise hvor i Norge (eller andre land) vi er vokst opp, har slekt / tilhørighet.

Gjestene bør få det meste av «taletiden», men det er viktig at vi også bidrar til samtalen slik at vi blir litt kjent med hverandre.

«Samtalepartner»

I tillegg til «verten» vil det ved hvert bord være flere norsktalende *samtalepartnere*. En samtalepartner er naturligvis heller ingen norsklærer, men en person som deltakerne kan snakke norsk med. Noen ønsker å få hjelp til å finne ord de ikke kan selv, bøye et verb i fortid, lære riktig uttale. Andre vil trolig være mer vår for dette. Du må bare føle deg fram. En god idé kan være å gjenta det deltakeren sier, men med korrekt bruk av odet /bøyningsform e.l. Det er skrivesaker på bordet. De kan være nyttige å bruke fordi noen liker godt å se ordene visuelt.

Stor frihet til å bestemme selv hva dere gjør

Dette er *forslag* til hvordan dere som er «vert» eller «samtalepartner» kan utføre rollen deres. Dere har likevel stor frihet til å legge opp samtalene slik dere selv føler. Vi må alle prøve oss fram i starten og vurdere erfaringene underveis. Slik kan vi forhåpentligvis utvikle en egnet «kafépedagogikk» med tiden!

Lykke til med et spennende prosjekt!

Oslo 10.3. 2016

Trude Brita Nergård